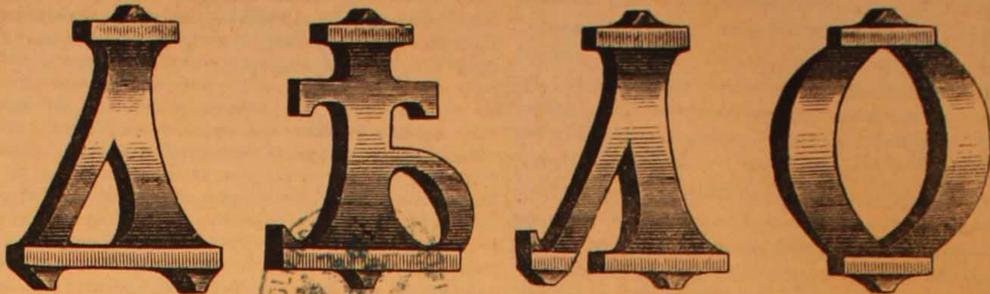

Выходитъ во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы
 Грѣмъ рускиѣхъ овитъ) о 4-ой год. попод. Литер. додатокъ
 „Виблютена найзнам. повѣстотъ“ выходить по 2 печат. ар.
 „кушъ кожного 16-го и послѣднего дня кожного мѣсяца.
 Редакция, администрація и екопедія подъ Ч. 44 улицы
 Галицкай.
 Всѣ листы, посылки и рекламация наложитъ переосылать
 подъ адресомъ: редакция и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул.
 Галицкай.
 Рукописи не свертаются тѣлько на поперекъ и востере
 концы.
 Подлинное число стоитъ 12 кр. а в. в.
 Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а в. в. съ однокъ
 трѣхъ печатковъ.
 Рекламация неопечатанъ вѣднѣй отъ порта.
 Предлату наложитъ переосылать еранко (найлучше
 почтовымъ „перекавомъ“) до: Администрація часописокъ „Дѣло
 ул. Галицка Ч. 44.

Предлати на „Дѣло“ для Австрій	для Россіи:
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 12 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 12 рубл.
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 6 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 8 ар.	на чверть року . . . 8 рубл.
съ дод. „Библиотекѣ“:	съ дод. „Библиотекѣ“:
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 16 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 16 рубл.
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 8 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 ар.	на чверть року . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:	на самѣ додатокъ:
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 5 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 5 рубл.
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 3 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 3 рубл.
на чверть року . . . 1 ар.	на чверть року . . . 1 рубл.
Для Вострѣвнѣхъ, стрѣлки Россіи:	
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 15 ар.	
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 7 ар.	
на чверть року . . . 3 ар.	
съ дод. „Библиотекѣ“:	на самѣ додатокъ:
на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 19 ар.	на пѣлмѣй рѣкѣ . . . 6 ар.

Боротьба о права руского языка.

Въ 115 числѣ „Дѣла“ поднесли мы одну справу, дуже близько дотыкающую насъ Русинѣвъ, именно — покривдженье руского языка и негачію Руси на желѣзницахъ державныхъ въ Галичинѣ — и завѣзвали покривдженыхъ рускиѣхъ жителѣвъ дотычныхъ окрестностей рѣшучо допомогнитися о свои права, признаній рѣшучо державными законами. Съ пріятностею приходится намъ нынѣ сконстатувати, що отозва наша не прогула безслѣдно. Русины Болеховского и Стрыйского повѣтѣвъ выслали петицію до генеральной Дирекціи желѣзницъ державныхъ у Вѣднѣ, въ котрой поклоняются на наведеній въ 115 числѣ „Дѣла“ §§ 7-ой державного закона. Сподѣваемось, що за патріотами двоухъ наведеныхъ повѣтѣвъ пойдуть и патріоты рускіи зъ Станиславщины, Долинщины, Гусатынщины и другихъ интересованныхъ околицъ. Петиція внесена Русинами Долинского и Стрыйского повѣтѣвъ звучитъ:

Свѣтла Дирекція!
 §. 7-ый „Организація варяду желѣзницъ державныхъ“ въ 23 червня 1884. (Дневникъ законѣвъ державныхъ ч. 103) постановляе мѣжь иншимъ въ уступѣ 5-томъ, що: „всѣ для публичности назначеній заявленія (т. е. оповѣщенія, написи, окружники и т. д.) належитъ выдавати въ языцѣ нѣмецкѣмъ и дотычнѣмъ кравѣмъ языцѣ. Тенденція того §-у есть якъ найвырѣзвѣйша. Уступу 5-тый §-у 7-го говоритъ ясно, що Дирекція Руху суть обовязанъ всѣ оповѣщенія, для публичности служачіи чи то для інформація, чи для беспеченства, якъ завѣдомленія о перерѣвѣ вѣды, о новодкрытой стаціи, о вѣднѣхъ тарифѣхъ, новыи ровкладѣ вѣды, цѣны вѣды, написи и остороги на таблицахъ, написи на двѣрцахъ и т. д., подавати якъ въ языцѣ нѣмецкѣмъ, такъ также въ дотычнѣмъ языцѣ кравѣмъ.“

На подставѣ того, выше наведеного § фу, маюць Русины повне право домагагтися отъ дирекціи Руху желѣзницъ державныхъ, чтобы всакі оповѣщенія, служачіи для інформація публичности были въ руской части краю, вазселеной головно и выключно Русинами, въ рускѣмъ языцѣ подаваніи. Не мало проте адивувало и обурило подписаныхъ, що послѣдній оповѣщенія Свѣтлой Дирекціи о вѣднѣхъ руху, на всѣхъ желѣзницахъ державныхъ были опубликованіи выключно въ польскѣмъ языцѣ и тѣлько въ польскихъ газетахъ, наче-бъ то желѣзницѣ ти были назначеніи для ужитку тѣлько польского населенія и переходила части краю замешканіи выключно тѣлько Поляками.

Подписаніи позволяють собѣ пригадати Свѣтлой Дирекціи, що желѣзницѣ державніи переходять такъ само край населеній Русинами, якъ и Поляками; що они служатъ для ужитку якъ Полякѣвъ, такъ Русинѣвъ; що Русины зарѣвно даютъ заробокъ тымъ желѣзницѣмъ, якъ Поляки, а 1,100.000 ар., удѣльныхъ Соймѣвъ на будову желѣзницѣхъ трансверсальной, вложеній въ податковѣхъ якъ польскихъ такъ и рускиѣхъ обывателѣвъ краю.

Подписаніи позволяють зобѣ вернуть увагу Свѣтлой Дирекціи, що такъ упослѣдженъ руского языка черезъ помѣщеніе інформаційныхъ оповѣщеній, якъ прим. о вѣднѣхъ руху — выключно въ польскихъ газетахъ — може наврѣдати и дѣйствио наражуе тѣ особы, що не суть въ можности предлатувати и читати польскіи газеты, — за-для невѣдомости о наступившій вѣднѣхъ руху на дуже немилій и дѣткливій неприяности и шкоды матеріальной.

Подписаніи Русины Болеховского и Стрыйского повѣта, якъ въ имени власнѣмъ, такъ и въ имени цѣлого руского населенія Болеховщины и Стрыйщины, выражають сямъ свой жалъ адивованія и обуренія надъ тенденційнымъ невыконаньемъ постановы § фу 7 „Организація варяду желѣзницъ державныхъ“ въ 26 червня 1884 р. (Днев. зак. держ. Ч. 103), а

тымъ самымъ надъ такимъ упослѣдженьемъ руского языка — и позволяють собѣ заинтерпелювати Свѣтлау Дирекцію, чи Свѣтла Дирекція не уважала за отповѣдне и конечно — также руску публичность въ отповѣдній и для той публичности приступній способъ о наступившій вѣднѣ руху повѣдомити?

Чи Свѣтлой Дирекціи не вѣдомо, що и Русины маюць свои часописи, въ котрыхъ належало було оповѣщенія о вѣднѣхъ руху для вѣдомости и выгоды рускою публичности помѣстити?

Въ кѣнци подписаніи позволяють собѣ уважати, що такъ тенденційне понижуванье руского языка образуетъ чувства рускиѣхъ обывателѣвъ державы и противитъ засадѣ рѣвноправности народностей, выраженній черезъ представителя теперѣшного правительства, Его Експ. графа Таффе.

Подписаніи проте упрашають: Свѣтла Дирекція зволитъ тую одробину правъ, яку Русинамъ §. 7-ый „Организація желѣзницъ держ.“ заporučае, — въ будучности вповнѣ выконувати.

Стрый-Болеховѣ, дня 23 падолиста 1884.

Слѣдують власноручніи подписи:

- Іоанъ Озаркевичъ, посолъ до рады державной и парохъ въ Болеховѣ. — Дръ Никола Подлускій. — Юліанъ Федусевичъ, ц. к. професоръ богочестія. — Михаилъ Авдыковский, парохъ въ Добрянѣ. — Юліанъ Сельскій, ц. к. адъюнктъ судовый. — Наталя Кобринська. — Володимиръ Гуваръ, ц. к. адъюнктъ судовый. — Осипъ Сельскій. — Іванъ Вахнянинъ, професоръ школы реальной. — Іосифъ Вергановскій. — Іоанъ Стоцкій. — Володимиръ Левицкій, кандидатъ нотаріальной. — И. Сѣчинскій, гр. к. капелянъ. — Т. Кобляевскій, гр. кат. сотрудникъ въ Стры. — Левъ Гуваръ. — Михаилъ Гродвицкій. — Василій Панчакъ, гр. кат. сотрудникъ въ Болеховѣ. — Д. Хировскій, учитель. — І. Охримовичъ, сотрудникъ въ Лисятичѣ. — Петро Яцишанъ. — Ольга Левицка. — Николай Гутникевичъ. — Е. Андроховичъ. — А. Эдерковскій. — А. Бойкевичъ. — Іосифъ Глодзинскій, и другіи.

ТОРЖЕСТВО ИНСТАЛЯЦІИ КРЫЛОШАНЪ ВЪ ПЕРЕМЫШЛИ.

Оповѣщенія въ ч. 128 „Дѣла“ инсталяція перемышскихъ крылошанъ отбулася при адвизѣ мѣсц-выхъ и постороннихъ вѣрныхъ, мѣскои интеллигенціи и окрестного духовенства на дни 20 с. м. въ передмѣской Болонской церкви въ Перемышли и выпала съ наибѣольшою почестею якъ для церкви, такъ и для руского народа. Актъ инсталяційный розпочався съ прибутьемъ Преосвященного Іоана до церкви о 1/2 10 годинѣ, коли то по отбутій церемоніи приняты Архіерея Соборомъ катедральнымъ и номинатами, вазѣвъ Преосвященный на престолѣ владычѣмъ и прикававъ отчитати грамоты номинатійный крылошанъ, що довершивъ въ врозумѣнне присутныхъ плавающимъ и звучно-доноснымъ голосомъ почестный крылошанинъ Василій Чемарникъ въ Сянока. Пѣсля отчитанія грамоты наступило исповѣданье вѣры всѣми номинатами и канонична инвестиатура, якъ и обрядъ впродажения архипресвиторомъ до саль крылошаньскихъ такъ новыхъ пралатѣвъ оо. Венедикта Литынского и Павла Матковского, якъ и соборныхъ крылошанъ оо. Кароля Волошиньского и Мирона Подолиньского. По послѣдувавшѣмъ потѣмъ приукрашенію почетныхъ крылошанъ огличіями крылошаньскими: хрестомъ и перстнемъ, розпочалася соборна служба Божья, въ часѣ котрой питомѣй духовной семинаріи подъ руководствомъ о. Максима Копка одушевляли присутныхъ прекраснымъ свѣтомъ. По укѣнченій литургіи виѣвъ Преосвященный архіерей многолѣтство папѣ, цѣсарю и новопоставленнымъ крылошанамъ, пралатѣ же Литынскій яко делебрантъ, стѣвтивъ многолѣтствомъ возлюбленому владыцѣ киръ Іоанови, по чѣмъ

невычайнымъ торжествомъ одушевленій вѣрній доверва по выходѣ архіерея съ всѣми такъ численно збраними достойниками до своєї палаты на обѣдѣ, церковь спустили.

О 2-гѣй годинѣ наступивъ обѣдѣ, а въ часѣ того надосѣлаи нивше наведеній (25) привѣтвенній телеграммы, котріи изъ всѣхъ предѣловъ просторонной епархіи, такъ горячіи чувства преданности, радости, вѣдчности и правдивои любви клира и народа для своего князя-владыки, благожеланія около него збранимъ крылошанамъ вѣрно представляють. По отчитаню телеграмъ въ одушевленію своѣмъ тронутій до живого промовивъ Преосвященный болѣше-менше въ слѣдуюцій способѣ:

„День нынѣшний позачую собѣ за найщасливѣйшій въ житю моѣмъ. Въ нѣмъ вижу мѣвъ горяче желанье сповнене; вѣдчій нынѣ по равъ першій Соборъ катедральный доповненій. Оглядаясь я за достойными для него мужами и найшовъ я въ епархіи много достойныхъ, такъ що трудно було выбрати найдостойнѣйшихъ. Радуюся, що и епархіа бере участь въ нынѣшнѣмъ торжествѣ — чога доказомъ тѣи численній телеграммы. Не менше тѣшитъ мене, що могу бути певного пересвѣдченія, якъ возлюбленый менѣ Клиръ и Вѣрній мѣвъ епархіи непоколебимыми суть для свѣтѣшого римского Престола и сіятельнѣшого пануючого Дому. Всѣ бо мы довижди стояти вѣрно и преданно къ Его Святости папѣ римскому, высочайшому Престолу Его Величества императора Францъ-Іосифа, и яко вѣрній сыны католицкой церкви и выпробованій обывателѣ славной австрійской державы, по силамъ трудитися для спасенія вѣрныхъ обряда нашего и для добра руского народа. Дай Боже, чтобы я такъ, якъ нынѣ, уврѣвъ Васъ за рѣкъ збранихъ при торжествѣ посвященія катедральной церкви, до котрого то акту вже нынѣ Васъ отъ сердца запрашаю. Жійте менѣ здоровій для церкви и дорогого намъ руского народа въ многая и благая лѣта!“

На промову епископа отвѣтивъ Вар. офиціалъ Шашкевичъ въ короткими, но любовію для отца архиащастыра дышачими словами и виѣвъ Его здоровье.

По тѣмъ забравъ голосъ 84-лѣтній старикъ ветеранъ-труженникъ на нивѣ церковно-народной, почестный крылошанинъ Яковъ Нероновичъ въ Розбора и въ молодецкій жаркой своѣй бесѣдѣ завѣривъ Преосвященному, яко Богомъ мѣжь рускимъ Клиромъ и народомъ а найвышшими духовными и мирскими властями поставленого посередника, о любви и преданности Клира и Народа руского до свѣтѣшого римского Престола и императорского Трону, пояснявъ въ коротцѣхъ постепеннѣмъ отбувающей насъ розвѣдъ народный и виѣвъ окликъ на щасливый ровѣдъ руского подѣ церковнымъ начальникомъ римскимъ и егидою Францъ-Іосифа I.

Въ кѣнци же промовивъ Вар. о. Ясеніицкій тыми прекрасными словами:

„Коли Ваше Преосвященство благоволи насъ ветеранѣвъ въ крайныхъ предѣловъ своєї епархіи нынѣ тутъ збрати, насъ внемощѣльныхъ своєї привязательности вселаскавѣйше удостоити и причислети Соборови высокопочтенныхъ мужѣвъ, котріи насъ своими трудами и дѣланьемъ вже давно перестигли, — чувства вѣдчности, котріи пламенѣють въ глубинѣхъ сердець нашихъ, высказати въ той хвали не маю нѣ слѣвъ, нѣ силы. День нынѣшний причисляемо до пріятнѣйшихъ дѣвъ житя нашего, однакожь наслаждаючися тою пріятностею, не можемо очей нашихъ отвернути отъ тыхъ темныхъ тяжкихъ хмаръ, котріи перетягають по надъ нами и суть тымъ сумнѣйшій, коли и отъ тыхъ сторѣнъ, въ отки на початку и въ серединѣ сего столѣтя свѣтло такъ миленько не равъ къ намъ усмѣхалася — нынѣ яко съ

насъ зблѣдло и даются спостерегати домыслы, що ще темнѣйшій темрявы насъ окрыють. Яко плаваючіи по простороннѣмъ мори, — котрыхъ корабель розлученій волны морскіи то заносить то въ своихъ пропастяхъ затопити грозять, — не тратять надѣѣ, коли ихъ керманичъ не тратить головы, не упаде на дусѣ и въ доравной, наибѣольшою небезпечностю грозящій хвили злѣмъ кораблемъ такъ поводити, чтобы его до безпечной пристави заточити, — такъ и мы не упадемо на дусѣ, скоро въ теперѣшнѣй, въ сего столѣтя набляжшій и може найприкрѣйшій добѣ — Провидѣнне керму епархіальной корабля поручило Мужевъ, котрый врозумѣвъ ставовиско и задачу свои. Стоячи нынѣ передъ Его всесвѣтѣльшимъ лицѣмъ и представляючи весь всепоч. Клиръ отъ Буга до Бескидовъ, именовъ того-же смѣло заваляемо, що тѣи чувства вѣрности и лояльности для найяснѣйшого Дому Габсбургѣвъ, вѣрности и преданности для свѣтѣшого престола римского, котрыхъ неравъ дававъ доказы, въ сердцахъ его нѣ пригасли, нѣ остигли, бо той Клиръ, выдержавши вже неравъ огневій пробы, нѣколи не осквернивъ анѣ свои политичной анѣ католицкой совѣсти. Въ тѣмъ сильнѣмъ и постояннѣмъ пересвѣдченіи нехай буде намъ дозволено сю часу спорожнити на многолѣтство нашего всесвѣтѣльшого, высокопочтаного, любивнѣйшого Преосвященного Владыки и на многолѣтство ему содѣйствующихъ — и що такъ реку — его праву руку творячихъ высокопочтаныхъ Мужѣвъ!“

По укѣнченіи обѣдѣ и короткѣмъ розговорѣ съ Преосвященнымъ въ реценційной сали, розпращалися достойній Гостѣ съ своимъ дорогимъ батькомъ-владыкою, а отходячи до дальшой працѣ церковно-народной въ своеси, вынесли съ собою тов сильне для своєї Братіи пересвѣдченье, що подѣ проводомъ такъ горячою любовію для приляглого ему до сердца Клира, Народа руского поломѣвнѣющего обачного керманича, при содѣйствѣ такъ патріотично усопособленыхъ достойниковъ рускиѣхъ, трудолюбива Русь свѣта не може загинути! Она на тѣмъ мори всякихъ противностей, хоть-бы самѣ „врата адскіи“ переможе, и наконецно мусть добитися до пристави лучшей будучности, а засѣвши тогда въ своѣй хатѣ попри другихъ народахъ свѣтлой австрійской державы гадивнео запауе въ своѣй хатѣ, своєю правдою, силою, волею и славою! (Конецъ будѣ.)
 Антоній Матюкъ,
 декавъ яролѣвскій, парохъ въ Ляшкахъ.

Отъ о. Якова Гудика,

пароха зъ Трибуховець, мѣсто-декана гусятиньского, участника недавного збору отпоручникѣвъ вдовичо-сирѣтского фонду, одержали мы письмо, котре дуже докладно выясняе ситуацію, панувавшу въ днѣ збору отпоручникѣвъ фонду. О. Гудикъ бувъ членомъ комисіи администраційной, — може отже мати якъ найдокладнѣйше знанье цѣлой ситуації. Мѣстимо допись о. Гудика за-для еи важности для Всеч. Клира нашего, — тымъ болѣше, що относины вдовичо-сирѣтского фонду до „Общего рѣльн.-кред. Заведенія“ и до „Аціенды“ заслугують на якъ найосновнѣйшее высвѣтленье. Слѣдуе допись о. Я. Гудика:

Слюсаръ завинивъ, а ковалъ вѣшають! Такою справедливостею руководився „Новый Проломъ“, пишучи въ ч. 182 свое справозданье о нарадахъ отпоручникѣвъ вдовичо-сирѣтского фонда. Бути може, що „Н. Проломова“ мало ще всякого лиха, подѣ котрымъ угнаеся нещаслива Русь, и що его высша политика, неврозумѣла людямъ вичайнымъ, велить власне въ теперѣшнѣй грѣвнѣй хвалѣ ровдувати поломѣвъ усобицѣ межи рѣднею; а бути также може, що для отверненія уваги и змысленія тропы выдаеся ему потрѣбнымъ укавати пальцемъ на людей въ „другой парафіи“ и гукнути: „То геростаты!“ Честь однакожь, ко

трою надляе „Н. Проломъ“ оо. Свѣчиньского, Таячкевича и мене, приписуючи нашому вступленю и нашимъ аргументаціямъ рѣшувчій впливъ на зборѣ отпоручникѣвъ. — есть хита тѣлько актомъ куртоави „Н. Пролома“ для насъ, не належачася намъ по справедливости. И даятого я отрицаюся ви и поволку собѣ, яко членъ администраціиной комисіи коротко описати, що дѣялось въ той-же комисіи, а то въ той дѣли, чтобы доповнити справоданье „Дѣла“ въ нарядѣ отпоручникѣвъ, въ чого, якъ гадаю, небравшимъ участи въ нарадахъ, лекше буде можна зоріентуватися въ ходѣ розправъ на загальномъ засѣданю и росудити, чи ухвалы отпоручникѣвъ могли инакше выпасти.

Вѣдома загально рѣчь, яку важну ролью отграе на зборахъ настроѣ духа. Скавати для того мушу, що отпоручники бувшіи на зборѣ вѣрителѣвъ „Общого рольн.-кред. Заведеня“ — по томъ, що тамъ чули и дѣлалися, не могли въ оттамъ вынести корыстного настрою. Особливо нефортуно вплинуло заявленье Дра Ив. Добрянського: „Наученій гѣркимъ опытомъ — будемъ въ будучности осторожнѣйшими!“ Но мимо некорыстного настрою, мимо пригнобленя, всѣ, о кѣлько менѣ вѣдомо, будучи свѣдомыми величины нещастя, сполученного съ упадкомъ банку, годились на то, що будь-що-будь треба банкъ ратувати и входить въ уклады съ „Аціендою“.

Съ такими интенціями зѣбралися на наряду и члены комисіи администраціиной. Прибувъ яко репрезентантъ „Аціенды“ Дръ Клянть. И тутъ показалася загадочна якась мистификація съ справою до послѣдней ще хвалѣ голошеной помочи грошевой отъ „Аціенды“ для банку, — мистификація, котрой я и до нынѣ не могу поняти. Намъ варучувано и приватно и публично на зборѣ вѣрителѣвъ, що „Аціенда“ дасть до 400.000 ар. для банку въ дѣли его санаціи, поклыкуванося на веденье переговоровъ въ сѣмъ дѣлѣ; увѣрювано, що переговоры бливый укѣнченя и дають повѣдъ рѣшучо надѣятися отъ „Аціенды“ 400.000 ар. А тымъ часомъ Дръ Клянть освѣдчявъ комисіи администраціиной, що днѣ тѣлько о асекураціи церквей и будинкѣвъ ерекціональныхъ пактувати може, а запытанный, чи на случай заключеня умовы асекураціиной съ „Аціендою“ — она прійшла-бы въ помѣчь банкиви, заявивъ Дръ Клянть аподиктично: „Die Azienda ist es nicht“, додаючи мимоходомъ, але не зобовязуючися до нѣчого, що надѣся, що якисъ тамъ банкиры, съ котрыми днѣ стоить въ конексіи, подѣ певными условиями дали-бъ на санацію банку 200.000—300.000 ар. Однакожъ що до асекураціи: „so kann ich nur serarat die Angelegenheit verhandeln“, что значить тѣлько, якъ не зобовязатися до нѣчого, а бѣдному Русинови на 10 рокѣвъ зязвати руки (условіе тов „Аціенды“ всѣмъ вѣдомо), чтобы о власной асекураціи, котрой „Аціенда“ справедливо побояеся, и подумати не можна було черезъ 10 рокѣвъ. Дръ Клянть силуваеся навѣтъ доказати намъ, що при теперѣшныхъ политичныхъ обставинахъ правительство не позволило-бъ намъ на заснованье власной асекураціи церквей и будинкѣвъ ерекціональныхъ.

Якъ по такихъ заявленяхъ Дра Клянть представилася членамъ комисіи администраціиной справа санаціи банку безъ дальшой чѣва-небудь ингеренціи на ню, — легко каждому догадатися. А коли при дальшихъ переговорахъ съ дромъ Клангомъ показалося, що и въ обѣщываномъ покрытѣ стратѣ вдовичого фонда сумою 160.000 ар. черезъ „Аціенду“ на случай заключеня умовы — стѣлько правды, що и въ вѣстяхъ про помѣчь на санаціиной дѣли банку и що дѣла прославлена реституціи страченыхъ вдовичо-сирѣтскихъ фондѣвъ черезъ „Аціенду“ редукуеся до отступленя процентѣвъ отъ премій асекураціиныхъ, готѣвою влаченыхъ, а въ порѣвнаню до тяжкихъ зобовязань, вымаганыхъ дромъ Клангомъ, до величезныхъ користей въ такой умовы для „Аціенды“ выплывающихъ, дуже малыхъ, — то чей такожъ не буде нѣкому дивно, що комисіи администраціиная, знайшовшися несподѣвано въ такой ситуаціи, якъ той, що выжидае горячково прибута лѣкаря до смертельно хворого и приготованый до грубого окупу ва ратунокъ лѣкарскій, нарештѣ дѣждаеся — и довѣдуеся, що се прибувъ не лѣкарь, але комивояжеръ, що хотѣвъ-бы не конче добрый товаръ добре збути, — охолода въ заинтересованю справою асекураціиной и высказалася на загальномъ зборѣ за ви отроченьемъ, не

уважаючи ви сами, окремо отъ акціи санаціиной банку и отъысканя вдовичого фонда, анѣ за такъ важну, анѣ нагячу, чтобы отроченье ви на кѣлька мѣсяцѣвъ могло въ чѣмъ бути шкодливимъ. Намеки „Н. Пролома“ на якисъ забѣгъ въ користь „Краковскаго товариства“ суть фикцію, бо-жъ нѣхто безсторонній не назве форитованьемъ „Краковскаго товариства“, если хтось поклыкуеся на тарифы премійной того товариства въ той дѣли, чтобы Дра Клянть перекопати, що тарифа „Аціенды“ за высока. Нѣхто въ отпоручникѣвъ анѣ въ комисіи анѣ на зборѣ за „Краковскимъ товариствомъ“ не промовляе, нѣхто отже и о принятю оферты „Краковскаго товариства“ не могъ бути увѣреннымъ, якъ „Новый Проломъ“ заявляе.

Що до выповѣдження 85.000 ар. „Общому рольн.-кред. Заведеню“ на 1 грудня с. р., то каждый безсторонній чоловікъ признае муситъ, что оно по описаныхъ антеценціяхъ сталося конечностю, котру каждый отчувъ — и не треба було вовсѣмъ „анѣ ударити на Заведеніе, анѣ выступати противъ „Аціенды“ и всѣми силами и аргументами старатися убѣдити притомныхъ, що для рускаго банка нѣтъ другого выхода, лишь ликвидация“ — якъ уиѣряе въ своѣмъ справоданю „Н. Проломъ“. Неваслужено отже вышрубовуе „Нов. Проломъ“ промовы оо. Свѣчиньского, Таячкевича и мои до великого значеня. О Свѣчиньскій, правда, промовляе часто, неравъ и злишно, бо справа була того рода, що отпоручникѣвъ нѣякъ вагляды и нѣяка вымова не гѣдній были переробити. Тымъ менше вылынувъ на кого о. Таячкевичъ, реферувашій предмето-во о нарадахъ и ухвалахъ комисіиныхъ, додаючи хита тѣлько своего, что передъ васѣданьемъ комисіиной бувъ щиро за „Аціендою“, але переконавшися, что обѣдники не справдилися, вмѣннавъ свое пересвѣдченье и не видить коня въ умѣхъ „Аціенды“ фонда въ умѣхъ „Аристы для вдов.-сир.“ фонда въ умѣхъ „Аціенды“. А мои промовы вже найменше могли мати рѣшуче яке значенье. Обычавася въ всего два чи три разы дуже коротко въ справѣ фикціиной помочи „Аціенды“ якъ для банку такъ и для вдов.-сирѣт. фонда, и въ справѣ выясненя стратѣ, якъ дальше ще фондъ понести-бы мусѣвъ, если-бы удѣлилася довша мораторія, а — что дуже имовѣрно — санація банку не повелася. Впрочѣмъ господи Марковъ, прислухувашійся пыльно ровавтамъ въ сали засѣдань, самъ наилучше знае, кѣлько правды въ его инветивахъ? —

Оно не конче и дивнымъ було-бы, если-бъ въ устѣ тыхъ, що, самі повзавленій гѣрко заробленого гроша, знали, якъ множество жертвъ довѣрїи до своихъ нынѣ въ крайной нуждѣ заливаеся слезами — и вырвалися были слова гѣркой правды для тыхъ, що черезъ нерозвагу и недѣлѣсть сталися виновниками такъ гѣрко и великого нещастя... А однакъ не вырвалися тіи слова — и честь за тѣ отпоручникамъ, що зумѣли зацѣпкати тяжкій обѣль и справедливый жалъ! Чужій съ признаньемъ отъываеся о загальномъ поведеню нашѣмъ въ теперѣшній добѣ тяжкой... Менѣ самому лучшало чути въ устѣ одного Поляка такіи слова: „Трѣба подивляти васъ, вашъ патриотизмъ, вашъ спокой въ зношеню тяжкого удару, вашу святу терпеливость. Коли-бъ такъ у васъ щось подѣбногo сталося, якъ у васъ съ вашимъ банкомъ, скѣлько бы то було печального галасу, скѣлько брудѣвъ выволокла-бы на свѣтло днѣ-вне наша публицистика!“

Однакожъ — якъ показалося — суть и межы нами публицисты, любующіеся такъ дуже въ брѣдахъ, що выдумуютъ ихъ навѣтъ, если фактичныхъ подыбати, не можуть... До лукавыхъ дѣлѣй — лукавіи тѣлько средства!

Яковъ Гудикъ,
парохъ въ Трибухѣвцахъ.

Справоданье зъ дѣяльности Выдѣлу „Академичнаго Братства“ въ р. 1883/4.

Выдѣлъ „Академичнаго Братства“ стремѣвъ въ минушомъ роцѣ школьнѣмъ передовѣмъ до разбудженя жита товариского мѣжъ рускою молодежею академичною у Львовѣ и до близшихъ зносань съ академиями иныхъ университетѣвъ, чтобы спѣшно порозумѣвающихся радати надѣ судьюбою загалу академикѣвъ. Комната товариства заступала товаришамъ родинну стрѣху, подѣ котрою въ свободныхъ отъ праці хвляхъ радо громадилася, чтобы духово скрѣпнатися, найти въ прикрыхъ хвляхъ отраду у товаришѣвъ, отверто и оовѣдно поговорати або забавитися. Не збувало въ товариствѣ и на матеріальныхъ средствахъ, чтобы найбольшимъ помочи и хотѣ хвильево тяжку боротьбу о истнованье усунути, або болѣ докучающей загонти.

Товариство наше числяло съ концемъ року шк. 1883/4 до 70 членѣвъ; въ тыхъ однакожъ значнѣйша часть за-для недостатъ матеріальныхъ приневолея була поза Львовомъ перебувати, черезъ що отпады товариству много робучихъ силъ на рѣднѣй навѣ. Удержуючи читальню, до котрой часописы переважно даромъ приходили, познакомлялися товаришѣ съ текущими дѣлами, а закупованій або даромъ приходящій книжки до библиотекы подавали имъ кормѣ душевой. Выдѣл мавъ на оцѣ такожъ користь матеріальну своихъ членѣвъ. Роздававъ по зможѣ лекціи и инше занята, удѣляеъ пожачокъ въ сумѣ 80 ар. Для членѣвъ булы все зниженій билеты до театру, на выставки и купелѣ. Лѣкарѣ-Русины все готовый булы подати порадѣ и помѣчь лѣкарску нашимъ хорымъ членамъ, а аптека п. Рукера доставляла лѣкѣвъ за половину цѣны. Чтобы добути оредетвъ на запомоги и пожички, якъ такожъ на выдатки администраціиной выдѣлавъ Выдѣлу у Выс. Сѣйму запомогу на рокъ слѣдующій въ сумѣ 200 ар., а на выдѣлництва 150 ар.; упроевъ два разы Дирекцію рускаго театру о представленье въ доходѣ товариства. Подносимо съ признаньемъ и тое, что въ минуш. роцѣ и нашѣ довшники, що давнѣйшими часами запомогалися пожачками, булы для насъ ласкавѣйшій и звертали въ болшѣй мѣрѣ довги, такъ что зъ довгѣвъ вплинуло до касы 246 ар. 50 кр.

Подѣ взглядомъ моральнымъ отаравою Выдѣлъ удержати товариство на становиску, яке ему попередники надали. Устроювавъ вечерниці съ отчитами, декламациями и оиѣвами. Устроѣвъ одинъ публичній вечеръ въ сали „Нар. Дому“ въ честь пок. Вол. Барвѣньского. Вечеръ сей подѣ воикомъ взглядомъ выпавъ овѣтло, мавъ онѣ цѣху свята всенародного. Зѣбралося поважне число гостей зѣ всѣхъ оторѣвъ широкой Руои, численній телеграммы насѣбли зъ найбольшихъ краинъ Украины, Галицкой, Буковиньской и Угорской Руои, и одушевленій розблшиско гостѣ, отновивши въ собѣ дорогу память на незабутного нашего патриота. Товариство взяло такожъ чинну участь въ устроеной вечеркѣ въ честь Т. Шевченка разомъ съ другими рускими товариствами.

На виѣ выступало наше товариство яко чисто руске, народне, яко товариство академикѣвъ належачихъ до одной 20-миліонной роданы, роздѣленой политично, але сильно сполученой духомъ и словомъ. Солидаризувалося оно съ иншими нашими братьями Славянами, высылаючи въ день отвореня чешкаго народнаго театру телеграму до Праги; доказало, что умѣ цѣнити заслуги поодинокыхъ мужѣвъ для Славянъ въ загалѣ, а для насъ въ особенности, посылаючи Вп. князютову Миклошачови адресу. Що товаришамъ „Акад. Братства“ дѣла нашѣ не байдужий, что они домагаются для своего языка ровноправности съ академиками иныхъ народностей, доказали тымъ, что дали инициативу до устроеня вѣча академичного въ Коломыи и взяли въ нѣмъ численну участь. „Академичне Братство“ яко товариство народне, демократичне, старалося зблизити до своего народа и его близше познати. Въ той дѣли заонувало у себе „Кружокъ этнографично-статистичній“, въ котромъ члены подчасъ курѣвъ працюють теоретично, студіюючи матеріалы, якій до теперъ на поля нашей этнографіи и статистики вже выйшли, а въ часѣ вакаціи устроюють болшій вандрѣвки по краю. Справоданье зъ дѣяльности сего кружка подамо познѣйше.

Довершеньемъ выдана III тому „Библиотеки Онихкевича“ товариство наше заслужилося около питомой оловенности, и сѣдало собѣ у публики руской загалю симпатію, якою повелачатися може.

Выдѣлъ уважае своимъ обовязкомъ подякувати на сѣмъ мѣсци всѣмъ ласкавымъ Добродѣямъ за подѣору нашего товариства, моральну и матеріальну. Дякуемо именно Редакціи „Дѣла“, что все охотно помѣщае всякій отзовъ товариства, якъ такожъ всѣмъ Редакціямъ, що зволили намъ даромъ свою часописъ присылати; дякуемо Свѣтл. Совѣтову „Нар. Дому“ за отступленье салѣ на вечерокъ въ честь Вол. Барвѣньского; Дирекціи рускаго театру за предѣлаеня днѣи на нашѣ доходѣ; Выс. Сѣймови за удѣленю намъ запомогу въ сумѣ 350 ар.; ВП. пп. Дру Ив. Косови и Дру Грицкевичеви за помѣчь и порадѣ лѣкарску хорымъ членамъ, а Вп. п. Рукерова за лѣки по зниженѣй цѣнѣ; товаришу Вол. Коцовокому за труды и цѣри заходы коло выдана „Руской Библиотеки Онихкевича“, Вп. пп. Дру Омельяну Огоновокому, проф. Драгоманову, проф. Партыцкому, проф. Петевни, проф. В. Шухевичу, п. Франкови, о. Чапельскому, п. К. Паньковскому, Академіи наукъ въ Краковѣ и иншимъ за подареній до нашей библиотеки книжки; пп. Ив. Франкови и М. Павликови за помѣчь при выданю творѣвъ Вол. Навроцкаго, п. О. Терлецкому за написанье житѣлписю Навроцкаго, и всѣмъ нашимъ Добродѣямъ.

Уступачій Выдѣлъ скликавъ заг. зборѣ товаришѣвъ для выбору нового Выдѣлу. Голова товариства О. Ярема открявъ зборѣ промовою, въ котрой повитавъ новыхъ товаришѣвъ и выказавъ дѣяльність товариства за рокъ минушій. При сѣи нагодѣ высказавъ жалъ свой по отратѣ черезъ смерть своего отаршого члена Корниа Закиянского, бывшего головы и душѣ „Кружка исторично-литературнаго“; выдѣлоного Ивана Ганкевича и члена Деяницкого, и завѣзавъ Зборѣ почтати память ихъ повстаньемъ зъ мѣсца. Загальній зборѣ, выслушавши справоданья уступачаго Выдѣлу, удѣляеъ ему повну абсолюторію.

На сегорѣчнѣмъ заг. зборѣ веліося дуже живій дебати. Члены домагалися именно, чтобы удачѣ до совѣту „Нар. Дому“ зъ прошеньемъ о ототупленье бесплатно або за зниженю цѣну од-

нов обширною комнатою. Выбрано кѣлька новыхъ комитетѣвъ спеціальныхъ, именно: 1) Комитетъ до устроиваня вечерниці и забавъ, до котрого войшли тов.: голова Акад. Братства“ Н. Шухевичъ, Ярославъ Кулачковскій, Гр. Врещола голова „Кружка музичнаго“, Стельоничъ и Кузьма. 2) Комитетъ информацийный для вышукываня лекцій и иншихъ занятъ для товаришѣвъ, котры сѣла-Огоновскій и Пеленьскій. 3) Комитетъ для змѣны статутѣвъ, до котрого выбранъ тт.: Шухевичъ, Ярославъ Кулачковскій, Даниловичъ, Ярема и Струсевичъ. 4) Комитетъ для веденя рахункѣвъ войшли тт.: Ярема, Струсевичъ и Занько, до котрого куюно книжокъ до библиотеки и Занько. На зборѣ 100 ар., котры вылынутъ въ наибольшій часъ изъ зверненыхъ пожачокъ. Кружкови елого софичному удѣляеъ заг. зборѣ на побольшенье своего библиотеки 30 ар. запомоги.

Олека Ярема,
голова.
Андрей Занько,
секретарь.

Справоданье библиотекаря.

Позаякъ библиотека есть душевъ въ товариствѣ, тожъ Выдѣлъ не щадивъ трудѣвъ и грошей, чтобы ея побольшити. Выдѣлъ выдаеъ въ сѣмъ роцѣ на закупно книжокъ 93 ар., а кромѣ того богато книжокъ прибуло даромъ. Библиотека товариства чюлатъ теперъ 624 дѣль въ 764 томкахъ. Сего року прибуло 71 дѣль въ 112 томкахъ.

Евгеній Козакевичъ,
за библиотекаря.

Справоданье касіера.

I. Приходѣ:

1) Зъ вкладокъ членскихъ	93 ар. 50 кр.
2) Зъ зверненыхъ пожачокъ съ %	246 „ 50 „
3) % отъ паперѣвъ и капіталу въ щадниці	33 „ 69 „
4) Запомога оиѣмова и добровѣльній датки	130 „ 65 „
5) Зъ розпродажи книжокъ и запомоги оиѣм. на выдѣлництва	181 „ 24 „
6) зъ представлень театральныхъ и иншихъ доходѣвъ	234 „ 68 „
Разомъ	920 ар. 26 кр.

Выдатки:

1) Хата, услуга и выдатки администраціиной	344 ар. 49 кр.
2) На закупно книжокъ и на выдѣлництво	312 „ 57 „
3) выжачено	80 „ — „
Разомъ	737 „ 06 „
Лишалося на рокъ слѣдующій	183 ар. 20 кр.
Зъ минушого року маютокъ товариства выноувъ	832 „ 06 „
Разомъ	1015 ар. 26 кр.

Отже загальній станъ маютку До того почислати ще треба запомогу оиѣмову . . . 350 „ — „ котры по новомъ роцѣ будутъ выплаченій.

II. На довгаты лишалося . . . 984 ар. 73 кр.

III. Рахункѣ зъ друку III тому „Библиотеки Онихкевича“ въ 650 примѣрникахъ:

Зъ предилаты и розпродажи вылынуло . . . 202 ар. 10 кр.

На друкъ, брошурованье и высылку выдано:

а) зъ предилаты и розпродажи . . . 200 „ 39 „

б) зъ касы „Ак. Братства“ . . . 209 „ — „

Разомъ . . . 409 ар. 39 кр.

Кашты друкъ и брошуровава . . . 521 „ 84 „

Лишалося до сплаченя . . . 112 ар. 45 кр.

IV. Рахункѣ зъ друку творѣвъ Навроцкаго въ 500 примѣрникахъ:

Зъ предилаты и добровѣльныхъ датѣвъ . . . 131 ар. 58 кр.

Друкарня . . . 115 „ 06 „

Никола Шухевичъ,
контрольоръ.

Зъ судовою салѣ.

Передъ трибуналомъ оуду приоглыхъ укѣнчено манушомъ недѣлѣй голову розправу противъ Кароля Козакевича и 6 товаришѣвъ о зчывности обманьства и публичного насилія. Предводявъ сов. Дунаевичъ, прокураторію заступавъ п. Спавета, Кароля Козакевича, Розалію Козакевича и Анну Любчакову боронявъ дръ Дзедзевичъ, Далмаера адвокатъ Близнянскій, прочіихъ обжалованныхъ (Митига, Крицьняского и Пеллера) конципиентъ адвок. Андрей Чайковскій. Актъ обжалованя обьявляе 32 аркушѣ блатого письма и закидае: I. К. Козакевича, 1) що днѣ, будучи дѣйотнымъ властителемъ права дощпвотя, нитабуюваного на добрахъ Цѣмиревичъ отъ Огобрана-Козакевича, перенѣлъ тое право позорно на Фердинанда Далмаера, 2) що днѣ, коли до его маетку отворено конкуротъ, перенѣлъ позорноку антидоговную цѣоіею квоту 1160 ар., депоновану на имя Кар. Козакевича въ оудѣ повѣт. въ Радимѣ на Митига, чтобы покривдити своихъ вѣрителѣвъ конкурсовыхъ; 3) що въ той самой дѣли выдумавъ претенсію Елеонору Помыкалоковъ въ квотѣ 6000 ар. и безъ ей вѣдомости згодоувъ до масы конкурсовою тую претенсію; 4) що зложивъ 10 жовтя 1871 р. въ оудѣ мѣско-делегованомъ у Львовѣ ложне свѣдоцтво въ справѣ спадковѣй по бл. п. Олекѣ Любчаку, будѣ бы бл. п. Олекѣ Любчакъ для 27 грудня 1866 зробивъ въ домѣ Козакевича оловне завѣщанье, установаючи свою жену Анну наслѣдницею цѣлого своего майна; 5) що 1 вересня 1883 р., коли его Петро Шпангъ, ревизоръ полиціи хотѣвъ арештувати, дѣйотнымъ асылнымъ дѣланьемъ хотѣвъ тую уряду чя-

вот ударились, — чим допустився злочинство з §§. 81, 197, 199 lit. a) и f) и 200 з. кар. II. Фердинанд Далматинський злочинство ad 1). III. Янови Митягови сибвинні злочинство ad 2). IV. Казимирови Кричнійкому и Розалин Козакевичей, що свідчили ложно в суді, будьто бы бл. п. Олекса Любчак дня 27 грудня 1866 р. зробив в домі Козакевича словне зав'язанье, устанавляючи наслідницею свого майна Анну Любчакову. V. Анні Любчаковій (родна сестра Козакевичей), що она намовляла Войтха Пеллера до ложного свідцтва в справі зав'язанья, а наконце VI. Войтхови Пеллерови, що свідчив ложно в суді карній, будьто-бы и він був при зав'язанню Олексы Любчака, и тог зоб'язав того самого дня откликать, кажучи, що его Анна Любчак до такого свідцтва намовила. Воі отже проці обжаловані допустили злочинство обманства з §§. 197 и 199 а) з. к.

Розправа трвала 14 днів. Переслухано 41 свідків и двоєх знатоків шовома, и прочитано множество актів з ріжних судів. Головним свідком и оружиною цілою розправи був свідок у Львові покутний пісар Ицко Бергер. — По укінченні поступовно доказовім, котрого не дасться задля его обмежености навіть коротко тут помістити; забрав голос заступник прокуратури и говорив 3 годины, поклянувшись навіть на давні злочинства К. Козак. (був караний 1 1/2 лтною в'язницею за надужиття власти урядовою через видаванье паспортів польским повстанцям в р. 1863, и за обманство.) За обжалованими промовляли дрз Дзензевич (2 годины), адвокат Ближнійкой и Чайковской (1 1/2 годины). Сей послидній (бувшій голова академічного тов. „Дружний Ляхварь“) в обороні Войтха Пеллера говорив в такій гуржористичній способ, що всі присутні захопилися оть сміху, а иредсдатель муовів ужити двітка, щоб привернути порядок поміж слухателями. — По 3 годинній нараді видала лаварисогляхь вердикт увольняючий всіх обжалованых оть виняткомъ Козакевича, котрого узнала виновнимъ злочинством ad 1, 2, 4 и 5 на той підставі заудавь его трибуна на 5 лтній тяжкой в'язниці зостреною дворазовимъ постомъ в місяці. Сцена оголошеня заводу на 73-лтного сяого як голубь старця була трагична и зробила на присутных, помимо що описня публична була противь нему, немале впечатлінье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) Дня 23 н. с. листопада оголосила урядова „Wien. Ztg.“ цсароке отручне письмо, складуюче раду державу на день 4 н. с. грудня. Вь виду того збереза палата посольска вь згаданомъ дни на перше оное засіданье, що до палати панів, то після інформацій газети „Waterland“ має она зобратися ажь тогды, коли до неї прїде ухвалена палатою посольскою провизорія бюджетова о. е. коло 10 н. с. грудня. — Після ровболаного президію палаты посольскої запрошена до пословъ стоять на дневомъ порядку першого засіданя слѣдуючі сирывы: 1) Перше читанье правительственного предложена вь справі продажи скарбового будинку при Jacobbergasse вь Відні. 2) Перше читанье внесеня пословъ: Тоша, дра Наче и товар. що до урегулюваня законнои отопы процентовой и 3) справозданье комисіи дову державного. — Найважнійшимъ зь оихъ справъ єсть внесенье Тоша (оставлене ще дня 9 мая о. р.), котрымъ замѣряе вьнекодатель знати стону отсгоковъ вь тихъ случаяхъ, дещо до ихъ высоты стороны не зробили ніякого застереженя або де она признають вь оуду законныхъ постановъ зь 6% на 5% оть ота на рокъ. — Якъ доносить зь Праги, не уложено ще дотепер програмы діяльности рады державнои вь мѣсяци грудня, а доперва по зображеню пословъ мають клубы вь той мѣрѣ оть особно порозумѣтася. Позаякь однакжъ рада державна по поводу фері рождяныхъ святъ буде мала лишь дуже короткій часъ до своєї диспозиці, то зовсімъ прародно, що кромѣ закона о провизоричномъ побортѣ податковъ не буде могла ніякою більшою справы взяти подь свои обряды.

(Реформа делегаций.) Звѣтний кооперативный органъ „Waterland“ помістивъ недавно корреспонденцію вь Пешту, вь котрій подноситъ справу реформы спольныхъ делегаций. Спольный абсолютизмъ (Verbrämung des Absolutismus) и позаякь вь тепершіймъ устрою ихъ не можуть заступники народу виконувати овиыхъ правъ, то вышадє передь всімъ довести до тисѣяшого ополученя парламентаріи репрезентации обохъ половинъ державы. Вь той цілі предлагася зміну дотычного закона, имено вь томъ направленью, чтобы обѣ законодавчі власти с. е. рада державна и угорскій соймъ выбирали делегатів не що року, лишь оть початкомъ новой періоды законодавчои на цілій частъ сей же періоды. — Друге предложенье жадас, чтобы вь кождомъ случаю, де розходится о якусь спольну обжучу справу — наколи сего жадас ухвала одною або другою делегацией — була складана спольна нарада спольныхъ делегаций. — Чи и коли сповнятося желаня, высказанні досить остримъ тономъ вь згаданій статіи, поки-що не знати, ту характеротичне однакжъ, се, що такой реформы ипоститудіи законодавчихъ домагася власне органъ консервативствъ.

(Жидовска депутация.) Дня 21 н. с. листопада була вь Відні на аудіенціи у министра про-

свиты бар. Конрада депутация чеськихъ жидів оть праокимъ рабиномъ Дихтенштерномъ на чолѣ и вручила министрови меморіаль вь дѣлѣ урегулюваня правныхъ отношенъ деякихъ громадъ жидовскихъ вь Авотриі. Що отношеня жидів вь Авотриі не упорядковані, и отрубуютъ радикальной реформы, се фактъ историчный и вже крайній часъ, чтобы правительство взяло инициативу вь томъ дѣлѣ; сего жь вымагає не такъ може интересъ жидів, якъ интересъ загалу жителівъ державы, супротивъ котрого мамо жалѣть, подшошенныхъ жидовскою прасою, хдрий омыи Израіля все-таки займають упривилегіоване отановище, користаючи зь однои стороны зь воіхъ правъ обывательскихъ, а зь другою стороны ухилиячося лишь имъ властивымъ онособами оть повинностей и обовязковъ, які тяжать на обывателяхъ державы.

(Хорватскій соймъ) має зобратися вь першій половинѣ грудня на коротку сесію. Правительство краєне предложитъ соймови сейчасъ сполученый бюджетъ и жадаєе тримѣсячнои провизоріи. Оттакъ выбере соймъ депутацию региколярну, а ободола буде сесія отложена ажь до марта. Після донесень зь Загребу має бути бюджетъ вже майже совершенно уложеный и доягає загалнои сумы 6,011,000 зр.

(На спольной конференціи министеріальной), отбувшійся недавно вь Пештѣ, мала бути після справозданя вѣденокскихъ газетъ, порушена такожъ справа всенародного ополченя (Landsturm). Деякі голосы були за тымъ, чтобы законъ, относящій до сей справы, предложити ще сей сесіи до затверженя обомъ парламентамъ. Якъ доведуся „Polit. Corr.“ предметомъ нарады конференціи бувъ такожъ проектъ закона о пенсіяхъ для вдовъ и сиротъ по офицерахъ, а позаякь угорске правительство вже перевело реформу закона пенсийного своихъ урядниковъ, котра о мягого полѣпшає положенье вдовъ и сиротъ, то належить сподѣватися, що не буде супротивлявся замѣреной реформѣ законови пенсийному по офицерахъ и войсковыхъ урядникахъ.

(Угорскій бюджетъ на рокъ 1885.) Комисія финансовая угорского сойма укючила вже свои нарады надь бюджетомъ, котрый представляєся, якъ олѣдє: Загалный доходъ прелиминаваный на 326,317,695 зр., загалный же выдатки выносятъ суму 337,988,893 зр., такъ що недоборъ выноситъ суму 11,671,198 зр. Додавши до сей сумы ще 10,516,643 зр., котрі мають бути покриты пожичкою вь цілі сплаченя амортизаційнои сумы річного дову державы, то вь протягу будущого року черезъ нові эмисіи, треба буде покрити суму 22,187,841 зр. — Вь виду того, що Угры вь лѣтахъ попереднихъ річно 40—50 миліонівъ новыхъ пожичокъ затагала, цифра 23 миліонівъ говорить сама, що ситуація финансова значно полѣпшилася и що змаганя гр. Сапарого до приверненя равноважя вь бюджетѣ отнесли добрый успѣхъ.

(Юбилей министра войны гр. Биланда.) Министръ войны гр. Биландъ обходивъ дня 23 н. с. листопада пятьдесятилѣтній юбилей войсковый. Гр. Биландъ, що бувъ передь тымъ предсдательмъ комисіи войсково-техничнои стоять оть осьми лѣтъ на чолѣ министерства войны и перевѣлъ цілій рядъ дуже важныхъ реформъ, а между сими найважнійшою реорганизацию арміи на основѣ територіальной.

ЗАГРАНИЦЯ.

Поясненя Ферриго. „Миръ забезпеченый!“ єсть нынѣ покликкомъ цілои Европы. „Миръ забезпеченый!“ понеслось недавно зь Авотриі и Нѣмеччины, а слова сѣ отбили вѣрно луною зь французской республики. И трудно не повірити вь правду сихъ слівъ предсдателя французского кабинету, выголосенныхъ на засіданню тонкинской комисіи дня 22 с. м. Жадна безперечно держава не єсть такъ чутлива на всякій рухъ нецєвный середь державъ европейскихъ, якъ Франція, а коли вже и зь отси доказуєся певность мира, то вже можемо бути певні, що оно такъ єсть а не инакше. Поясненя Ферриго, даві вь тонкинской комисіи, суть однакжъ ще и зь многыхъ другихъ причинъ важні и дають намъ дуже цѣкавыи матеріаль до оцѣненя тепершнього положеня вь Европѣ. Вь одній лишь тощѣ побзотають она неясными имено що до справы тонкинской, котра властиво лишь саму Францію обходять, але котра однакжъ могла бы ще янѣйше свѣтло кинути на отношеня европейскіи. Ферри поминувъ ою точку и не хотѣвъ ніякъ дати поясненя до неї хоч и якъ нащарувъ на него проवादиръ оппозиціи и посоль вь Монтмартрѣ п. Клемансо. Давуватася належать, що Ферри и такъ розяснивъ деякі справы, котрі ніякъ не були бы вышійши на свѣтѣ боіжй. Все то доказує, що Ферри понимає дуже добре тепершню ситуацію вь Европѣ и становище свое якъ и своего краю вь концертѣ европейскомъ. Змущеный остроими нападами Клемансо, заявивъ Ферри, що Франція вь справѣ египетской иде спольно оть Европою т. е. оть Авотриєю, Россією и Нѣмеччиною. Египетске питання муситє теперь вже уважатися европейскімъ, спольне панованье надь Египтомъ оталоє лишь историчною згадкою. Головний интересъ Франціи вь Египтѣ становитъ каналъ суецкій и сей єсть такожъ головнымъ интересомъ цілои Европы. Дальше доказувавъ Ферри, що бѣмъ много надѣяєся оть конференціи лондонской, але англійске министерство не могло устояти передь загалнымъ мнѣньемъ. Отъ того часу бувъ Нортбрукъ вь Египтѣ и Англія оголоситъ его предложеня. — Клемансо поставивъ питання о берлянской конференціи. — Ферри отповѣвъ, що державы згодилися на ою конференцію и Англія на се та-

кожъ прїстала. Вольна торговля вь Африцѣ якъ и вь цілои свѣтѣ єсть вь многыхъ причинъ оть хосномъ для Франціи. Нѣмеччина зьобовязалася не оботавати при задержанню занятыхъ черезъ Нахтигала крайівъ вь Африцѣ, на скільки се отало-бы вь супречности оть давнихъ правъ Франціи. Дальше лежить вь интересѣ Франціи, чтобы перешкодити англійско-португальской угодѣ. Клемансо сымталъ оттакъ, чи аблизенєся до Нѣмеччины має свое значенье лишь вь Африцѣ, чи розтягаєся такожъ на Европу. — Ферри отповѣвъ, що конференція вь Берляні дотыкає выключю лишь крайівъ надь Конгомъ, але згода вь отій справѣ дає одну поруку бѣльше, що загалный миръ вь Европѣ зьбезпеченый. — Клемансо пыталъ дальше: „Чи на зьбѣдѣ трехъ цсарівъ вь Скерневицахъ була бесѣда о можливой революціи вь Бельгії? Чи не має президентъ министрѣвъ якогъ підозрѣня що до Бельгії и Голандії?“ На се отповѣвъ Ферри, що вінъ не предвиджує жадной революціи вь Бельгії и думєє, що на зьбѣдѣ вь Скерневицахъ не було о сѣмъ бесѣды. Зьбѣдъ вь Скерневицахъ не може мати жадныхъ иншихъ наслідковъ, якъ лишь удержанье status quo, бо лишь вь такомъ случаю можуть при такъ рѣжнородныхъ интересахъ державы жити съ собою вь згодѣ. Сирыва голандка отупила зь нѣмецкого виднокруга, а безцєченство Франціи вь Европѣ не було ще ніколи такъ цєвнє, якъ теперь.

Вь справѣ конфликту оть Хинами заявивъ Ферри, що Франція не зречеся отшкодовати и вь заставѣ бере теперь Формозу. Що до отшкодованя вь грошєхъ, то сказавъ онъ, що Хины не суть вь силѣ заплатити отшкодованя, бо не мають грошей. Правительство було розвизало 14 миліоную пожичку, а получило лишь одинъ миліонъ. Розумно було-бы, якъ бы мы замѣтѣ грошей жадали якогъ другого отшкодованя. Хины готови и вынѣ зробити угоду, але грошей оть нихъ не добтанемо. — Клемансо пыталъ зновъ: „Які суть документи о переговорахъ оть европейскими державами?“ — Ферри: „Они суть дружныи и довѣрчныи. Нѣмеччина анѣ не предлагала своего посредничества анѣ мы его не жадали; такъ само не жадали мы ніякого оть Англіи. Бѣльше не могу сказати, вѣтъ то тайна, котра не до мене належить.“ — На волякъ дальшй пытаня такъ Клемансо якъ и другахъ не хотѣвъ Ферри дати жадной отповѣди, лишь давъ арозумѣти, що Англія за свою помѣчь не жадає жадной компенсаціи и що треба прийати ту гипотезу, що на якоесь осередничество вь тонкинской справѣ не ма жадной надѣѣ.

Россія. Непорозумѣнє межі Россією а Ватиканомъ закончилось тымъ, що папа выдѣвся опонуканымъ выслати до Петербургу успокоючу ноту, поясняючи цѣлу справу тымъ, що цѣле непорозумѣнє вышло лишь зь того, що хтоє не покляканий черезъ незрозумѣнє рѣчи пустиєвъ вь газеты вѣстѣ о мнѣнїомъ приняты черезъ папу уніаткою депутации и о интервенціи паны у російского правительства. Вь Россіи успокоилося зновъ успокоилося противъ Риму, а російскій журналы заперечують теперь тому, будьто бы російске правительство не дозволило своимъ посланникамъ вертати до Риму. Цѣла оя справа має лишь такой наслідокъ, що седлецкій губернаторъ Москвинъ доставъ дампоію за те, що не перешкодивъ завчасу уніаткамъ обидшувати адресъ до паны. — Россійске правительство думєє на весну будувати ажь чотыри желѣзницѣ до галицкой границѣ, имено черезъ стациі Атаки надь Дѣвстромъ, Окнацю, Кирилѣвку и Сорюки — Берлянской корреспонденціи „Москов. Вѣдомостей“ звертєє по поводу берлянской конференціи увагу Россіи на Абессинію, бо Россія має тамъ особливый интересъ, позаякь Абессинія єсть православною и вже колька разѣвъ дала доказы своєи прихильности для Россіи. Россія могла бы мѣсто Маосуа зробити своею стациєю для вугля або устанавити тамъ свой консуляты.

Нѣмеччина. Колонизаційный замѣры Нѣмеччины проявляєся знову вь незвычайный оспособѣ. „Mouvement Géographique“ доносить, що и вь мѣдкє правительство оголосило протектораты надь цѣлымъ султанатомъ Занзибару и экваторіальнымъ побережемъ вѣходнои Африки оть устья рѣки Юба ажь до вѣходна Дельгадо, котрый становитъ границу португальской колоніи Мозамбикъ. Вь середній африканского континенту розтягаєся протектораты Нѣмеччины ажь до горшного Конго такъ далеко, що воі бѣльшій озера, а особливо озеро Танганяка, находится вь сѣй области. Зь Берлина же сей вѣстои не потеряли. — Нѣмецка рада державна зѣбралася 22 с. м., а центрумъ єе дало першій разъ доказъ своєи силы. Розходилоєся о выборѣ президента рады держ. Консервативный хотѣли переодати своего кандидата Мальцазъ-Гильца, центрумъ однакжъ оперлоєся тому и выбрали Водель-Писдорфа, котрый доперва теперь вѣбшывъ до рады державной и бувъ доси чиннымъ урядникомъ административнымъ.

Испанія. Зь Мадриду доносятъ, що испанскій король має зѣхатися съ португальскимъ Донъ-Луисомъ. Зьбѣдъ сей має наступити по поводу откриты желѣзницѣ зь Саламанки и отбудеєя около половины мѣсяца грудня на границі обохъ державъ. Здаєся, що зьбѣдъ сей буде мати бѣльше значенье якъ лишь цѣль чистой куртоазіи, бо обохъ монархѣвъ мають дупроводжати такожъ и ихъ министры. — Вь Мадридѣ были недавно великій розрухи студентскіи, споводованій выступленьемъ клерикальвъ противъ бесѣды, выголосенной однимъ оть профессорѣвъ университетскихъ. Подчасъ розрухѣвъ оихъ прїйшло було навіть до боіки мѣжь студентами а полицією и

многю студентѣвъ арештованє. Арештованыхъ выпущено вже на волю.

НОВИНКИ.

— Загалный першій зѣбрь „Товариства русскихъ женщинъ“ вь Станиславѣ-отбудеєся оть Станиславѣ дня 8 л. грудня с. р. Ровночасно оть загалнымъ оборомъ отбудеєся музикально декламаторскій вечеръ. Близша програма вечера буде подана вь „Дѣлѣ“ позѣйше. Редакція має вь рукахъ статутъ „Товариства русскихъ женщинъ“ вь Станиславѣ и неважнѣ подѣлитося нимъ оть своимъ читателями.

— П. Володимиръ Федеровичъ, влаотитель Окна, выѣхавъ уже до Відня, яко одинъ оть русскихъ депутатѣвъ вь справѣ азутско-вавилонской.

— Дрз Иванъ Горбачевскій, надзвычайный профессоръ медицинаской хеміи на чеськомъ университетѣ вь Празѣ, именованый звычайнымъ профессоромъ того-жъ предмету.

— Вечеромъ вь честь памяти М. Качковского, отбувшійся вь недѣлю дня 11 (23) с. м., вышавъ вь загалѣ удачно. Хоръ „Акад. Кружка“ отповѣвавъ добре пѣнь „Хто за нами, Богъ за нимъ!“ а оттакъ п. М. выголоєвъ стихъ В. А. Дѣдичкого. Соловый квартетъ отогравъ хорошо „Серенаду“, а хоръ отповѣвавъ пѣсню Воробевича „До зазудѣ“. Друга часть вечера т. е. аматорске представленьє комедіи Фредры „Трудный выборъ“, вышала такожъ добре. Вь грѣ отзначились особливо п. Я. вь роли отарого кавалера Намыоловского и п. Д. вь роли Бывальского. Не менше отзначились грою такожъ и воі дилетанты. Танцами забавляєся численна молодѣжь весело ажь до 5 годины рано.

— Дополнителный выборъ одного члена рады поѣзтовон вь Тернополи зь куріи громадъ сельскихъ розпосланы на день 30 грудня с. р.

— Институтъ Станиславскій поклякьєт на директора своего печатѣн на мѣсце покойного Ст. Гучковского Юсефа Тарнавского, Руоина родомъ зь Знесѣя. П. Тарнавскій отбуєвъ першу практику свою вь печатни отавроагійской, а коли склѣчивъ першу науку, сов. В. Ковалской выславъ бувъ его до Пришева на Угорщину, зь-отси онъ доставоє оттакъ до Відня а позѣйше до Петербурга, де доси проживавъ.

— Иллюстрація до отношенъ нашего народного шиблѣнничства. Вь селѣ Ракова вь Самборщанѣ, де житѣ самі Русины греческого обряду, а толькю колькыхъ латиникѣвъ, але русою народности, — єсть вь школѣ языкъ выкладовый польскій.

— Учителъ народный при клясахъ паралельныхъ округа теревельского не получаютъ вже оть мѣсцѣвъ своихъ платѣн. Чи нема вь Галичинѣ жадной власти, котра-бы займилася оими мучениками?

— Холера вь Парижѣ майже вже зовсімъ устала и длятого ирефектура Секваны перестала оголошувати бюлетены.

— Обжалованье по смерти. О. Игнатій Нападєвичъ, гр. кат. парохъ вь Ланѣвцяхъ, полавъ на доноєъ якогось Маркіла Мильера вь олѣдство карне за образъ маєстату. Заразъ вь самѣмъ початку олѣдства прокуратури отупила оть обжалованя о. Нападєвича, але не знайшла такожъ достаточныхъ причинъ, чтобы выгнати Мильерова процєєъ за клевету. Тогды постановивъ о. Нападєвичъ самъ выгнати процєєъ Мильерова и за его инициативою розпочалоєся олѣдство вь окружномъ судѣ вь Тернополи и бувъ вже вызначеный день розправы. Тымъ часомъ о. Нападєвичъ померъ, а вь его имени отауєвъ до розправы адвокатъ дрз Луцаковский, заосмотреный повномощіємъ, выставленнымъ покойникомъ вь имени овиѣмъ и своихъ дѣтей. Защитникъ обжалованого дрз Макоє спротивився оему; судъ однакжъ перевѣвъ розправу и заудавъ Мильера на 3 мѣсяцѣвъ тяжкой в'язницѣ. Цѣла справа оперлоєся на послѣдокъ о найвышшій трибуналь касацийный и сей зѣбрь першій вырокъ, мотивуючи се внесенєемъ тымъ, що право до внесеня скарги субовдирнои єсть признаєе лишь власной особы пошкодованого, а тымъ оамымъ не надаєся до перенесеня на другихъ. По смерти управленого не має отже ніякого права, анѣ крєвий анѣ установленый ще за жита повномочникъ, поспрати дальше обжалованье.

— Посоль Матюковскій, зложивъ свѣй мандатъ до сойма. Польскій газетѣ, котрѣ оть мѣсяца доносили, не подають причинъ зложеня мандату.

— Вь справѣ перенесеня російского консуляты зь Бродѣвъ до Львова доносятъ до „N. fr. Presse“ зь достовѣрного жєрєла, що російское правительство постановило не переносити консуляты до Львова, позаякь оя справа на теперъ не далася бы перевести.

— На посаду суботитута нотаріальной вь Равѣ руской (вь наслідокъ смерти нотаря Гурки) розпосланы конкурсы. Подана вь отповѣдній формѣ и дорожѣ треба внести до ц. к. палаты нотаріальной найдальше до 2 грудня с. р.

— Вь Гернальє коло Відня затроилоєся фальшованымъ выкуплами не 30 лишь якъ отконтатовано 25 ообѣвъ. Пердѣ оклеюєтъ купца, оть котрого походили мука и смалець, котрыми толькю людей затроилоєся, зѣбралася 21 с. м. велика товпа людей и хотѣла цѣлымъ домъ зруйнувати. Дашь енергичне выступленьє полиціи змогло товпу повздержати оть такои мєсти. Склепъ Мозєра замкнула полиція; такъ само замкнує такожъ и той магазинъ зь котрого Мозєръ бравъ муку для себе. Що властиво було вь муцѣ причиною затроєня, доси не выслѣдила хемична анализа. Говорять, що до муки доставоєя случайно аршенникъ наотавленый на мыши вь оклѣшъ Мозєра.

— Вь справѣ будинку пѣтзового у Львовѣ доносятъ, що наколи новый будынокъ буде выстав-

лений на грунт належати до руской семина-
рии духовной, то на улице Карола Людвика або
на площади Маріяцкой буде поставлена філія се-
го уряду, котра так само буде урядувати якъ и
головна почта, т. е. буде выплачувати переказы,
пріймати пакунки и т. д.

На беноев артиста руской сцены п. Кон-
стантина Подвысоцкого буде представлена въ су-
боту въ рускомъ театрѣ комедія „Коантына зъ
надъ Полтвы“. П. Подвысоцкій давъ вже только
доказовъ своєю здобности артистичной и ширин
праці, що львовска публіка руска зволать без-
черечно радо поспішити на представленіе субот-
нѣйше и завлечь заслуженому артистѣ найль-
бше въ сей способъ свою симпатію и прихильность.

Баронъ Ромашанъ зъ Городенки выбранный
44 голосами посломъ до рады державной зъ боль-
шихъ поспіостей въ округѣ коломийскомъ.

Заминьне базару. Въ котромъ зъ львовскихъ
базаровъ жидовскихъ въ рынку, підозрѣныхъ въ
загалѣ о продажѣ рѣчей шкодливыхъ здоровью, ку-
плено недавно ляльку помаловану шкодливою
фарбою. Двоє дѣтей, що сею куклою гралася, за-
неуджали досыть сильно въ послѣдокъ затроєня.
Здася, що зъ сей причины замкнено одинъ зъ
оныхъ базаровъ. Слѣдство оудове ведеться.

Именованя. Львовскій высшій судъ краевій
именовавъ канцелярство оудовъ окружныхъ: Ка-
зимара Лопушанского въ Самборѣ и Франциска
Аксентовича въ Станиславовѣ адъюнктами кан-
целярскими.

Процесъ анархистовъ. У Відни розпочався вче-
ра процесъ противъ 20 анархистовъ, котрѣ въ
тайнѣй друкарни выдавали анархистично-револю-
ціонній письма и ихъ розширяли. Розправа потре-
вавъ три дни.

Станъ воздуха. Отъ 48 годинъ маємо у Льво-
вѣ сильну зметѣль. Снѣгъ грубою вертовою по-
крывъ улицѣ такъ, що трудно до домовъ доби-
тись: сторожѣ майже не въ снѣгъ позвѣтити снѣгъ
зъ передъ брамъ и тротуаровъ. Особливо силь-
ною стала зметѣль нынѣ зъ рана; на улицахъ
снѣга не можна було добачити. Людей, що зму-
шені виходити, такъ обсыпавало снѣгомъ, що
навіть добре знакоми лишь съ трудностью могли
розпознати. Вчера переставъ тримай ходити, а
для фіакровъ настало живно, бо казали собѣ пла-
тити за їзду до котрого небудь двірца желѣзни-
цѣ ажъ по 2 зр. а навѣть и больше — звичайна
такса выноситъ 60 кр. Заметѣль здася розтягну-
ла на цѣлый край. — Зъ Залѣщикъ доносятъ,
що Дабетеръ почавъ мерзнути и въ наслѣдокъ
того комунікація прервана.

Дробнѣй вѣсти. Депутація соймава подѣ про-
водомъ маршалка съ подякою до цѣсаря за по-
мощь підчасъ повени выѣде съ початкомъ груд-
ня до Буда-Пешту, де 4 грудня с. р. стане пер-
едъ цѣсаремъ. — Урядники и слуги державній
будуть на шляхахъ желѣзницъ державныхъ пла-
тити отъ теперъ за себе и свою родину якъ та-
ти и пакунки лишь половину цѣны. — 1000
марокъ въ золотѣ дарувавъ гр. Ст. Потоцкій въ
Бережанахъ на руки бурмистра бережанского п.
І. Гертлера для роздана бѣднымъ вдовамъ и си-
ротамъ підъупавшихъ родинъ християнскихъ. —
Наста Н. зъ Угерска 16-лѣтна служивши въ до-
мѣ подѣ числомъ 10 при улицѣ Осоловскихъ,
запала минаушон суботы на собѣ одѣжъ, нали-
ваючи наѣту до лямы, и отрашно попеклася!
Нещасливу отвезено до шпиталю, де вчера за-
кѣнчила житье. — Подѣоциаръ Лопатынскій,
що отрѣливъ бувъ недавно до полковника Сель-
маера въ Тѣшинѣ а оттакъ хотѣвъ себе выстрѣ-
лить убити, жѣ ще и, якъ доносить „Gwiazdka
Ciesz.“, есть можливимъ, що выздоровѣе. Ве-
лике враженіе выкликала тутъ оя обставина, що
полковникъ Сельмаеръ дѣзнавъ вже бувъ подѣ-
ного атентату, коли служивъ при маршарцѣ:
жовнѣры були кинули его въ воду. — Въ Раде-
ховѣ украдено п. Емили Бѣлякъ 200 зр. въ со-
рокѣвцахъ, пѣворокѣвцахъ, таларахъ, рубляхъ и
другихъ грошахъ, оттакъ зовотъ ковтки, обруч-
ку и перстень съ сердцемъ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

На конкурсъ розписана канцелярія Убинье,
над. прив., дек. бужокого; речинець до 17 сѣчня
1885 р.

Завѣзванный до канон. институціи о. Заха-
рія Подлящекій на Монастырска, деканата бу-
чацкого.

Канон. институцію получили оо. 1) Іосифъ
Терешкевич на Любшу, дек. журавеньского; 2)
Іоанъ Билинкевич на Дмитровицѣ, дек. львовско-
загородского; 3) Захарій Подлящекій на парохію
Монастырска; 4) Николай Марморовичъ на пар.
Загѣрье.

Сотрудничество прив. въ Росохачи, деканата
скальского, получавъ о. Володимиръ Карачевскій.

Митроп. консисторія: 1) годится, чтобы о.
Вас. Крыницкій зѣоставя дальше на администратію
Лукавицѣ нижной, и поручила стрыйскому
урядови деканальному, чтобы звернувъ презента-
цію грамоту на Добростаны; 2) позволяе о. Да-
виду Круцицѣ, пароху Подгорце, чтобы до канон.
виституціи на парохію Подберезцѣ явився подѣ-
сиггендо Яблонова оусѣдному пароху зъ Сухо-
става, о. Николаю Мелешкевичу; 4) згодилося на
порученіе завѣдательства ех сиггендо парохіи Ви-
рова, на часть олабости о. Урицкого, о. Юліану
Твардѣвичу, завѣдателю Якимова.

Продовженіе конкурсового речинця до убѣ-
дательства на парохіи Ермаковка, дек. кудрынец-
кого, Опришѣвцѣ, дек. станиславовского и Пере-

росль, дек. надѣорнянского, продовжений реч-
инець до дня 15 грудня замѣсть якъ давнѣйше до
27 надоліста.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

Музыка до „Кобзаря“ Тараса Шевченка. Спѣвъ
на жѣночій та чоловічій голоса — оклавъ Ми-
кола Лисенко. 1) „Ой одна я одна, якъ бы-
линка въ поли“, на сопранъ, 30 копѣекъ. — 2)
„Туманъ, туманъ долиною“, на сопранъ, 30 коп.
— 3) „На горѣ коло броду“, на сопранъ, 30 коп.
— 4) „Садокъ вишневый коло хаты“, на сопранъ
— 5) „Ой чого ты почорнѣ-
ло зеленое поле?“, на баритонъ, 30 коп. — 6)
„На що менѣ чернѣ брови“, на сопранъ або те-
норъ, 40 коп. — 7) „Ой люлѣ, люлѣ“, на со-
пранъ, 30 коп. — 8) „Якъ бы менѣ мамо намя-
пранъ“, на сопранъ, 30 коп. — 9) „Надъ Дѣпрю-
сто“, на сопранъ, 30 коп. — 10) „Надъ Дѣпрю-
сто сагою“, на контр-альтъ, 50 коп. — 11)
„Соце заходить“, тріо на 2 сопраны и теноръ,
80 коп. — 12) „Полубилася я“, на мецо-со-
пранъ або альтъ, 40 коп. — 13) „Закувала зо-
зуленька“, 40 коп. — 14) „Утопала отежку
зуленька“, 40 коп. — 15) „И богата я, и впро-
черезъ яръ“, 75 коп. — 16) „И богата я, и впро-
черезъ яръ“, на контр-альтъ, 30 коп. — 17) „Ми-
длива я“, на контр-альтъ, 30 коп. — 18) „Ми-
длива я“, на баритонъ, 40 коп. — 19) „Огнѣ
горятъ днѣ, минають ноцѣ“, на баритонъ, 40 коп.
— 20) „Огнѣ горятъ“, на теноръ, 20 коп. — 21)
„Огнѣ горятъ“, на баритонъ, 20 коп. — 22)
„Ой Дѣпрю мѣй, Дѣпрю“, спѣвъ Яремы зъ „Гай-
дамаковъ“, на баритонъ, 30 коп. — 23) „Геть-
дамаковъ“, зъ уступу „Свято въ Чагири-
нѣ“ зъ „Гайдамаковъ“, на баритонъ, 30 коп. —
24) „Не женася на богатой“, думка на бари-
тонъ, 20 коп. — Всѣ ті композиціи набути мо-
жна въ книжкомъ магазинѣ Белеолова Корейва
въ Кіевѣ.

„Мозаичная дума о трехъ Азовскихъ братьяхъ“ въ
пересказѣ съ объясненіями и разборомъ ея. Пу-
бличная лекція М. А. Андрѣевокаго. Одесса г.
1884. Цѣна безъ пересылки 60 к. Набути можна
въ книжкомъ магазинѣ В. В. Дьяконова въ Кіевѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ
1009 (114 -?) поручае
коньякъ лѣчущій, правдивый Французскій
въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.,
— такожъ малягу.

Огнетревал и безпечнѣй отъ влomu

КАСЫ солидно и прекрасно выробленіи съ
американскими замками и пасоки-
лѣвыми засовками такъ, якъ я до-
ставивъ львовскому магистратови,
продаю дуже дешево

Симонъ Дегенъ
у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.
(Просится о корреспондентію въ нѣмецкомъ языкѣ.)

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Дрѣ Щастный Сельскій
бывшій асистентъ профессора болѣзней жѣ-
ночиихъ університету вѣдѣнского, Дра бар.
1082 К. Рокатаньского 12-?

переселился до Львова
и ординуе яко спеціалістъ въ жѣночиихъ
болѣзняхъ и операторъ отъ 2-гои до 3 1/2
години по полудни въ оловѣ помешканю
при улицѣ Чарнецкого ч. 2.

Для Кракова и Львова

якъ такожъ для всѣхъ большихъ мѣ-
стечестей Галичины пріймае одно велике
заведеніе для обезпеченя въ дѣлѣ обез-
печеня на житье агентѣвъ головныхъ,
повѣтовыхъ и мѣстечевыхъ, потому тако-
жъ розѣздныхъ и збирачѣвъ. Писъ-
менный оферты пріймае бюро авиошове и
експедиційнае Moritz Stern Wien I Woll-
zeile 22.
1221 3-3

Велика партія

останковъ сукна
(3 до 4 метры)
у всѣхъ краскахъ, на одѣ-
жъ мужской, на загорты,
жѣночій мантлѣ отъ дошу,
на жѣночій плащѣ — роз-
сылка за посыллатою за
останокъ по 5 гульд.
L. Storch, Brünn.
Останки не до влодобы
принимаетъ наладъ. Вѣзрѣвъ
высылаются по присланию
10-прейдаревои марки.
1061-37-52

Наибольшій складъ нотъ
до грана и до спѣву
НА ПРОДАЖЬ И ДО ПОЖИЧАНЯ.
НАЙСВѢЖѢЙШІИ НОВОСТИ
въ Читальни
ГУБРИНОВИЧА и ШМИДТА
1004 21--24 подѣ зарядомъ
К. ВИЛЬДА
во Львовѣ,
улиця Академична ч. 3.

КОБЗАРЬ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
Книжочка І.
Выбѣръ найкрасшихъ поезій Шевченковыхъ для молодежи
руской (сторѣвъ 96) съ портретомъ поэта и вступнымъ
словомъ.
Одинъ примѣрникъ зброшурованный коштуе 30 кр. (съ
почт. пересылкою 35 кр.) — оправленный въ полотно 40 кр.
(съ почт. перес. 45 кр.)
Кто купуе наразъ 9 прим. за готовку дѣстаетъ 1 даромъ.
Замовляти можна черезъ редакціи „Дѣла“, „Зорѣ“, „Бать-
ковщины“ и „Нового Зеркала“.
(36—?)

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus'
Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. Ö.W.

5 килевѣ
БОЧѠВКИ ВИНА
поручае
Торговля Гегеляйско-токайскихъ винъ
К. Ф. ПОПОВИЧА
927 (52—52) въ ТЕРНОПОЛИ
1 бочѠвка Гегеляйского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляйского столового луч-
шой якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегед. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравленого . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ отол. 2 " — "
Повыше наведенѣй цѣны розумѣются вразѣ
съ бочѠвкою окованю желѣзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
оклонный отбиратель жадныхъ больше коштовъ
не носятъ. Купуючи
вина особито только у
продуцентѠвъ ручитъ за
здоровѣй добрый, натураль-
ный и лучший вина якъ зъ
Вершець, и проситъ о ла-
окавѣй замовленя.

Курсы збѣжа
зъ дня 22 л. листопада 1884.
Цѣна за 100 килограммѣвъ.

ар. кр.	ар. кр.
Пшеница червона	7 25 7 00
Жито	6 25 6 75
Ячмѣнь	6 50 7 25
Овесъ	5 50 6 30
Гречка	— — — —
Кокоруды стара	— — — —
Кокоруды нова	— — — —
Проро	— — — —
Горохъ до варки	7 — 9 50
Соченица	— — — —
Фасоль	— — — —
Бѣбѣ	— — — —
Выга	— — — —
Копюшныя (персиды)	45 — 50
Авижъ	— — — —
" плоскій	— — — —
Кмѣнь	— — — —
Рѣпакъ зимонный	12 — 12 25
Рѣпакъ лѣтний	— — — —
Рѣпакъ (Львовскій)	— — — —
Настѣе львовскіе	— — — —
Настѣе колодильно	— — — —
Хмѣль за 100 кил	100 — 110

Ч. 272.
Обѣщаніе конкурсу.
Въ цѣли наданя отпущенія зъ
фундаціи бл. п. Франца Фронца о
рѣчныхъ 90 зр. а. в. оголошено
конкурсъ.

Стипендія ся назначена для
убогихъ, добрыми обычаями и
добрымъ успѣхомъ въ наукахъ
отначачуючихъ-ся учениковъ изъ-
шней гимназіи въ Перемышля, о-
бряду греко-католицкого, съ вы-
ключеніемъ однакѠжъ — полая
волѣй фундатора — оныхъ свя-
щенниковъ и дяковъ.

Стипендію тратитъ ученикъ,
коли убоичитъ назшу гимназію
або коли передъ уключеніемъ ея
перейде до якои другой гимназіи
або до якои иного наукового
заклада, въ концѣ, коли не вы-
кажеться добрымъ обычаями и до-
брымъ успѣхомъ въ наукахъ.

Право наданя оей стипендіи
прислуге товариству „Просвѣ-
та“ у Львовѣ.

Убоичающа-о тую стипендію
мають внести оной подана черезъ
п. к. Дирекцію гимназіи въ Пе-
ремышля до центр. Выдѣлу то-
вариства „Просвѣта“ у Львовѣ,
найдалше до 20 грудня с. р.,
долучаючи метрику хрещеня, обя-
зочно убожества и доказы до-
лѣтчасового успѣху въ наукахъ.

Отъ центр. Выдѣлу товари-
ства „Просвѣта“.
У Львовѣ, дня 18 падол. 1884
Дрз Омелянъ Огомовскій, голова.
Дрз Омелянъ Калитовскій, секрет.

Писарь рутинованый

носѣдуючій практику оудову, по-
литичну, нотаріальну и автоно-
мичну, пошукуе посады яко пи-
сарь громадскій, о сколько мо-
жна у входной Галичины. Яко
Руоинъ и основатель читальнѣ въ
Олешѣ, буде прихильный своему
народови, а при своихъ здѣло-
вѣхъ (котрѣ выказуютъ числен-
на свѣдоцтва) зможе и найбіль-
шій неладъ въ якои-небудъ гро-
мадѣ въ коротцѣ до взордвого
порядку привести. Воч. Отцѣвъ
духовныхъ и Чест. начальниковѣ
громадъ упрашае о пріятыи. А-
дреса его: М. Дяконъ въ Олѣ-
ши, посл. почта Товмачѣ. (2-?)

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНІЕ
для Галичины и Буковины,
зарегистровано общество съ неограничено порокою
есконтуе власнѣй выловованѣй листы, купоны, такожъ всякѣй купоны отъ
державныхъ ефектовъ и заставныхъ листѠвъ, удѣляе пожички за ги-
потечарнымъ обезпеченіемъ.
Есконтуе векслѣ, прѣнимае грошевѣй вкладки:
а) на книжки шадничѣй по 6% ; б) на текучѣй рахунокъ (conto cur-
rente) за 30-, 60-, 90- и 120-дневнымъ выповѣдженіемъ по 4%, 4 1/2%, 5% и 5 1/2%.
Заставничѣй отдѣлъ
того-жъ Заведеня удѣляе пожички на заставы, а именно: цѣнныи ефекты, до-
рогоцѣпности, вырѠбы фабричній и ремѣсничій и всякѣй предмѣты, маючѣй цѣнность.
Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменской н-рѣ 2,
на 1-омъ поверствѣ.
1137 (20—24)